

[Justitsministeren.]

udtryk for, at jeg tilslutter mig den argumentation, der anføres af straffelovsrådets flertal. Jeg vil gerne tilføje, at jeg har lagt betydelig vægt på de betænkeligheder ud fra strafferetlige og retsplejemæssige synspunkter, som det gældende forbud giver anledning til, og på det svage grundlag, der synes at være for antagelse af skadevirkninger knyttet til den pornografiske litteratur. Jeg synes ikke, der er tilstrækkelig begrundelse for at opretholde den begrænsning i ytringsfrihed og læsefrihed, som det gældende forbud er udtryk for. Når jeg ikke har ment at burde søge også forbuddet mod utugtige billeder ophævet, er det, fordi der her til dels gør sig andre synspunkter gældende. Jeg henviser navnlig til rådets betænkning s. 61-63. Selv om jeg således også på dette punkt har kunnet slutte mig til straffelovsrådets flertal, vil jeg dog lige så lidt som rådet lægge skjul på, at der kan være tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at give forskellige regler for skrifter og billeder. Det er rigtigt, når rådet udtaler, at bestemmelsen om billeder ikke i nævneværdig grad har givet anledning til brydninger mellem hensynet til ytringsfriheden på den ene side og de beskyttelseshensyn, der ligger til grund for pornografireglen, på den anden side. Det er også rigtigt, som det anføres, at der efter retspraksis er fastere retningslinjer for pornografibegrebets rækkevidde ved billeder end ved skrifter. Men det er naturligvis umuligt at sige, om disse to betragtninger kan holde i fremtiden. Jeg har som nævnt valgt at begrænse frigivelsen til de pornografiske skrifter, men det er nok urigtigt helt at bortse fra den mulighed, at denne frigivelse kan få virkninger, der bliver af betydning for vurderingen af, om forbuddet mod utugtige billeder bør opretholdes.

Jeg skal ikke sige mere om straffelovsforslaget, men i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Det samtidige forslag til lov om ændringer i forskellige lovbestemmelser om forældelse af

strafansvar slutter sig til straffelovsforslagets ændringer i straffelovens kapitel 11 om forældelse. Forslaget indeholder ændringer i 15 speciallove; ændringerne falder stort set i to grupper. I nogle love, hvis overtrædelse vanskeligt kan opdages, indsættes forældelsesfrister, der er længere end de frister, straffelovsforslaget ville føre til. I andre love ophæves forældelsesregler, der må anses for overflødige ved siden af straffelovsforslagets regler.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Jeg har endvidere den ære for det høje folketing af fremsætte *forslag til lov om udlevering af lovovertrædere*.

I takt med det voksende internationale samkvem har spørgsmålet om udlevering af lovovertrædere fået stadig større praktisk betydning. Det er i dag ikke forbundet med særlige vanskeligheder for en lovovertræder at søge tilflugt i udlandet, og jævnligt står politiet over for lovovertrædere, hvis operationsfelt omfatter flere lande.

Udlevering af lovovertrædere mellem staterne indbyrdes er derfor et helt nødvendigt og stadig mere betydningsfuldt led i det internationale samarbejde om bekæmpelse af kriminaliteten.

På den anden side er udlevering til strafopfølgning eller straffuldbyrdelse i et andet land et alvorligt indgreb i den personlige frihed; det bør kun anvendes i forbindelse med lovovertrædelser af en vis grovhed og i øvrigt under iagttagelse af en række krav, som tilsikrer den, der ønskes udleveret, en rimelig retsbeskyttelse.

Her i landet har almindelige bestemmelser herom ikke hidtil været fastsat i lovgivningen. De udleveringsaftaler, der er omtalt i bemærkningerne til lovforslaget, indeholder derimod visse regler af denne karakter, og i praksis er udlevering til stater, med hvilke der ikke er afsluttet udleveringsaftaler, sket under iagttagelse af principper, som svarer til dem, der er fastsat i aftalerne.